

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 533/2014
05.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Невенке Важић и Предрага Глигорјевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката В.Л., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.163/14 од 26.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 706/14 од 17.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.163/14 од 26.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 706/14 од 17.04.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.163/14 од 26.03.2014. године, према окривљеном С.Б., између осталих, продужен је притвор одређен решењем истражног судије Вишег суда у Сремској Митровици Ки бр.39/13 од 26.04.2013. године, који му се рачуна од 18.04.2013. године када је лишен слободе, по основу члана 211. став 1. тачка 4. КЗ, који је последњи пут продужен решењем тог суда Кв бр.874/13 од 30.12.2013. године за још 60 дана и по том решењу је могао трајати најдуже до 05.03.2014. године, с тим да је притвор окривљеном продужен за још 60 дана, тако да му исти по овом решењу може трајати најдуже до 03.05.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 706/14 од 17.04.2014. године одбијена је као неоснована, између осталих и жалба браниоца окривљеног С.Б. изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.163/14 од 26.03.2014. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Б., адвокат В.Л., на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП и то због битне повреде одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепено решење, тако што ће укинути меру притвора и пустити окривљеног С.Б. да се брани са слободе или тако што ће меру притвора заменити мером забране напуштања стана из члана 188. став 1. тачка 6. и члана 208. ЗКП у вези са чланом 190. ЗКП или да другостепено решење укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета заједно са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП која је учињена у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, преко браниоца могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**